

FREDERIK DREYER (1918-2005)

© Lars Rasmussen 2005

Advokat og golfbanearkitekt Frederik Dreyer, Christianshavn, er død, 86 år.

Frederik Dreyer var født i Aarhus. Han virkede ved Sø- og Handelsretten og havde i en årrække sin egen praksis.

Når han vil blive husket i lang tid fremover, skyldes det imidlertid snarere hans livslange indsat for dansk golfspil. Som spiller drev han det kun til en andenplads ved et danmarksmesterskab, men hans betydning for dansk banearkitektur kan ikke overvurderes.

Dreyer har tegnet en betragtelig del af Danmarks golfbaner, og det er ingen overdrivelse at hævde, at de hører til blandt de bedste. Dreyer besad et stort kendskab til det danske landskab og lagde vægt på at indpasse banerne som en naturlig del af landskabet. Han betragtede golf som en strid mod naturelementerne, og fortalte i sin forlængst udsolgte essaysamling *Om golf, som jeg udgav for ham i 1998*, hvordan han som ung havde nydt at spille i den stride vind på Skotlands marehalsbevoksede St Andrews bane. Vore dages bekvemme baner regnede han for børnehaver.

Det er en kendt anekdote, at Frederik Dreyer valgte Den danske Bank som sin bankforbindelse, fordi deres filial lå på ruten mellem hans kontor og Hviids Vinstue. Her mødtes Dreyer daglig med en kreds af gentlemen, der delte hans interesse for golf, litteratur, kunst og engelsk kultur.

En anden fast station var mit antikvariat, hvor Dreyer indfandt sig hver formiddag og ikke gik, før han havde røget sine otte Players.

Dreyer var inkarneret ungarl, men lod dog sin tilværelse forsøge af venskabet med Grethe, i hvis hjem han døde. Hans eget hjem var smykket med en udsøgt samling af dansk grafik, hvor Willumsen og Aksel Jørgensen og dennes elever udgjorde heltene. På bogreolerne delte Christian Elling og Hugo Matthiessen hæderspladsen.

Frederik Dreyers opskrift på et langt liv lød på minimal fysisk aktivitet og en diæt, hvor ost og franskbrød udgjorde den eneste faste føde. Væskeindtaget bestod af øl, whisky og the fra Perchs. Dertil en daglig ration af 30 Players cigaretter. På dette grundlag lykkedes det ham at overleve sine to yngre brødre og hovedparten af sin vennekreds.

Dreyer var forlængst ophørt som aktiv golfspiller, men han fulgte stadig med i spillet og virkede som konsulent ved anlæg af nye baner og ombygning af gamle. Han begræd dybt den kommerialisering og vulgarisering af spillet, der har fundet sted de seneste år, og udtrykte ofte sin beklagelse over, at spillet var styret af mennesker ganske uden dannelse.

Frederik Dreyer var et dannet menneske, og han var sig klart bevidst, at han var et af de sidste sådanne.

Denne nekrolog er oprindeligt trykt i Politiken 2005